Ötödik üzenet

A bennünk lakozó Krisztus

Igeolvasmány: Róm 8,9-11. 28-29

I. A Róma 8. az egész Biblia fókuszának és a világegyetem középpontjának tekinthető; így, ha megtapasztaljuk a Róma 8-at, akkor a világegyetem középpontjában vagyunk.

II. A Róma 8. nem egy tantételes fejezet, hanem tapasztalati fejezet; nem a Háromság tantételéről beszél, hanem a Háromságról a keresztyén élet megtapasztalásában.

III. A Róma 8. felfedi, hogy a folyamatokon átment Háromegy Isten mint az élet Szellemének törvénye odaadja a hívőknek az isteni életet az ő életvitelükhöz – 2. 6. 10-11. 26-29. vers.

IV. A Róma 8. a mindent tartalmazó megelevenítő Szellemmel mint a Háromegy Isten legvégső kiteljesedésével foglalkozik; ez a Szellem pontosan ugyanolyanná fog tenni minket, mint Krisztus, életben, természetben és kifejeződésben; ez a Róma 8.

V. „Ti nem vagytok hústestben, hanem szellemben, ha ugyan Isten Szelleme lakik bennetek" – 9a. vers [angol ford. alapján]:

A. Ez a fejezet felfedi nekünk, hogy a Háromegy Isten – az Atya (15. vers), a Fiú (3. 29. 32. vers) és a Szellem (9. 11. 13-14. 16. 23. 26. vers) – hogyan tölti ki Magát mint életet belénk, a háromrészes emberekbe – a szellembe, lélekbe és testbe –, hogy az Ő fiaivá tegyen minket (14-15. 19. 23. 29. 17. vers) Krisztus Teste megalkotásához (12,4-5).
B. Ha megengedjük a Háromegy Isten Szellemének, hogy elkészítse az otthonát bennünk, akkor a tapasztalatunkban a szellemben vagyunk, és többé nem vagyunk a hústestben.
C. Ha így vagyunk, akkor a Háromegy Isten mint a Szellem el tud terjedni a szellemünkből (8,10) a lelkünkbe, amit az értelmünk képvisel (6. vers), és végül még a halandó testünknek is életet fog adni (11. vers).

VI. „Akiben pedig nincs a Krisztus Szelleme, az nem az Övé" – 9b. vers:

A. Ez azt mutatja, hogy Krisztus Szellemétől függ, hogy az Övé vagyunk-e.
B. Ha nem lenne Krisztus Szelleme, vagy Krisztus nem lenne a Szellem, akkor nem lenne mód arra, hogy összekapcsolódjunk Vele, és Őhozzá tartozzunk.
C. Krisztus azonban a Szellem (2Kor 3,17), valamint Ő a szellemünkben van (2Tim 4,22), és egy szellem velünk (1Kor 6,17).
D. Isten Szelleme és Krisztus Szelleme nem két Szellem, hanem egy.
E. Pál felcserélhető módon használja ezeket az elnevezéseket, ami azt jelzi, hogy az élet bennünk lakozó Szelleme a Róma 8,2-ben nem más, mint az egész Háromegy Isten mindent tartalmazó megelevenítő Szelleme.
F. Isten, a Szellem és Krisztus mind szerepel a 9. versben.
G. Nem három van bennünk; hanem csak egy – a Háromegy Isten háromegy Szelleme – Jn 4,24; 2Kor 3,17; Róm 8,11.

VII. „Hogyha pedig Krisztus bennetek van, jóllehet a test holt bűn miatt, a szellem azonban élet igazságosság miatt" – 10. vers [angol ford. alapján]:

A. „Krisztus bennetek" jelenti a kulcsfontosságú pontot a Római levélben:

1. A 3. fejezetben Krisztus a kereszten van, kiontva a vérét a megváltásunkért.
2. A 4. fejezetben Krisztus feltámadásban van.
3. A 6. fejezetben mi Krisztusban vagyunk.
4. A 8. fejezetben Krisztus a Szellem bennünk.

B. Mielőtt hittünk az Úrban, a szellemünk belül halott volt, és a testünk kívül élő volt.

C. Most, hogy Krisztus bennünk van, bár a testünk kívül halott bűn miatt, a szellemünk belül élet igazságosság miatt.

D. Krisztus életként való belénk jövetele leleplezi a testünk halálhelyzetét.

E. A szellemünkben van Krisztus a Szellem mint igazságosság, ami életet eredményez; de a hústestünkben van a Sátán mint bűn, ami halált eredményez.

F. Az ember bukása révén, a bűn, halált hozva magával, belépett az emberi testbe, azt cselekedve, hogy a test halottá és tehetetlenné váljon Isten dolgaiban:
1. Habár Isten kárhoztatta a bűnt a hústestben (3. vers), ez a bűn nem lett gyökerestül kitépve vagy kiirtva az ember bukott testéből.
2. Így a testünk még mindig halott.

G. A szellem a Róma 8,10-ben az újjászületett emberi szellemet jelenti, ellentétben a bukott emberi testtel.

H. Az, hogy a szellem élet igazságosság miatt, az emberi szellemünkre vonatkozik, nem pedig Isten Szellemére.

I. A szellemünk nemcsak újjászületett, és élővé tétetett; hanem életté vált:
1. Amikor elkezdtünk hinni Krisztusban, Ő mint az élet isteni Szelleme bejött a szellemünkbe, és elegyítette Magát azzal.
2. A két szellem ezáltal egy szellemmé vált – 1Kor 6,17.

J. Isten megigazító munkájában megkaptuk az igazságosságot, ami a Háromegy Isten Maga, aki belépett a lényünkbe, a szellemünkbe – Róm 8,10:
1. Ez az igazságosság életet eredményez – 5,18. 21.
2. Most a szellemünk nem csupán élő, hanem élet.

VIII. „Ha Annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, Ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által" – 8,11 [angol ford. alapján]:

A. Ebben a versben ott van az egész Háromegy Isten – Az, „aki feltámasztotta Jézust a halálból", „Krisztus", és „az Ő tibennetek lakozó Szelleme".

B. Krisztus kitölti Önmagát a hívőkbe, amint ezt a *megeleveníti a ti halandó testeiteket* szavak megmutatják; ez azt jelzi, hogy a kitöltés nemcsak a lényünk közepén történik meg, hanem a szélét, az egész lényünket, is eléri.

C. *Megeleveníti* [vagy: életet ad] nem isteni gyógyításra utal, hanem annak az eredményére, hogy megengedjük Isten Szellemének, hogy elkészítse az otthonát bennünk, és az egész lényünket átitassa az isteni élettel.

D. Ilyen módon Ő az életét a halandó, haldokló testünknek adja, nem csupán azért, hogy meggyógyítsa azt, hanem azért is, hogy az megelevenedjen az Ő akarata véghezviteléhez.

© 2025 Living Stream Ministry